

lægges for Statens Regning, at kritiserer Baner, der anlægges af Private og væsentlig med deres egne Midler. Det, der her foreligger, er mig et Bevis for, at den Retning, som er valgt, er den, der paa den selvstændigste Maade betjener den største Del af Amtet. At Banen naturligvis kunde høre sig hen paa en saadan Maade, at den kunde betjene andre Egne, er klart; men jeg vil sige, dette Anlæg affjærer jo heller ikke de Andre, hvis de tro at have væsentlig Fordel af et Fernbaneanlæg, som sætter dem i Forbindelse med deres Handelsplads, fra at tilveiebringe et saadant, thi det her foreliggende Forslag giver jo kun Eneret for Anlægget af en Bane fra Odense til Bogense. Tro nu de Egne, der ligge Vest for denne Linie, at de trænge til en Forbindelse med deres Handelsplads, som dog nærmest maa være Odense, er der jo Intet til Hinder for, at de kunne lægge en Bane fra Odense ud i dette Opland, kun ikke til Bogense. Som sagt, det forekommer mig, at det, der her søges om, det Grundlag, hvorpaa det høiler, er saa naturligt og sundt, at jeg ikke ser, der er nogen Anledning for mig til at fordybe mig i en Underpølgelse af, om den foreslaaede Retningslinie er den i teknisk og andre Henseender mest fulkomne; men at det væsentlig maa overlades til dem, der skaffe Midlerne tilveie, at bestemme, hvor en saadan Fernbane skal ligge. Vi ere gaaede over til den 3die, den saakaldte tertiære Klasse af Fernbaner, det vil sige de private Baner, der skulle anlægges og drives for privat Regning. Det er naturligt, at Regjeringens Forhold og Stilling ligeoverfor disse Baner er en anden end overfor dem, der skulle anlægges og fremtidig drives for Statskassens Regning. Jeg kan ikke se rettere, end at, naar vi ere komne over til den tredje Klasse af Fernbaner, er det her foreslaaede Anlæg af en saadan Betydning, at det nærmer sig i Vigtighed til nogle af de Baner, der ere anlagte for Statskassens Regning som Statsbaner. Jeg ser ikke rettere, end at denne Fernbane har Betydning ikke blot som lokal Bane, men tilfører Statsbanen nogle af de Fordele, som have gjort, at man har kunnet beslutte sig til at lade Staten anlægge andre Fernbaner. Den vil ganske vist tilføre Statsbanen en ikke ringe Kraft, og jeg ser ikke, at der skalde være Udsigt til, at denne Bane ikke skalde tilføre Staten tilnærmelsesvis ligesaa megen Kraft, som adskillige af de Baner, der ere anlagte for Statens Regning. Naar nu et privat Interessentskab med Tilskud af Private og Kommuner gjør et Tilbud som dette, at anlægge saadan en Bane for privat Regning med Midler, der ere tilskede og iøvrigt paa Villkaar, der nærmere ville blive underpølgte af Regjeringen bagefter, men som, forsaavidt de ere forelagte, synes at være fuldt betryggende, kan jeg ikke se Andet, end at der er fuld Anledning til at indbrømme de Folk, hvad de begjære, og det er Grunden, hvorfor jeg har

fremmet Sagen hurtigt, og hvorfor jeg ikke ser, der er nogen Anledning til ikke at fremme den hurtig fremdeles. Der kunde jo ansøres, at de Beboere paa den vestlige Side, som ønske Banen givet en anden Retning, ogsaa have vist al Beredvillighed, at de hade gjort Offre, som ere forholdsvis meget betydelige, og derfor ogsaa maatte have Ret til at komme i Betragtning. Ja, det er ganske vist; men vi skulle dog huske paa, at det, vi nærmest tage Hensyn til ved Anlægget af en saadan Bane, er at sætte Landbefolkningen i Forbindelse med dens Handelsplads; en saadan Bane kommer jo væsentlig istand efter Hensynet til Landbefolkningens Interesser. Naar nu et Amtsraad, som her er Tilfældet, ubetinget og næsten enstemmigt — thi det ærede Medlem fra Bogense (Bernsen) veed, at kun eet Medlem af Amtsraadet var ubetinget for den vestligere Bane, medens det andet Medlem, der tilligemed ham stemte imod den østlige Bane, gjorde det af ganske andre Grunde — saa foreligger der et saa stærkt Bevis for, at Landbefolkningens Interesser ligge der, at jeg tror, det ærede Medlem vil have megen Banstikthed ved at bortkønnere det. Men vil han saa sige, at Odense Kjøbstad har tilbudt betydelige Beløb til den vestlige Linie, ja, saa er det Bevis for, at Odense Kommune har sin Interesse der; det er den naturlige Slutning. Efter hvad der foreligger, og da den østlige Bane ikke affjærer de ærede Folk, der tro at kunne tilveiebringe og trænge til en Forbindelse med Odense paa den vestlige Side, kan jeg ikke se, der er store Betæneligheder ved at gaa ind paa at meddele den ansøgte Koncession, og jeg vil ogsaa sige, at jeg efter det resolute Tilbud, der er gjort her, vilde anse det for mærkeligt, om man ikke uden store Betæneligheder kunde paa hurtig Maade bringe denne Sag tilende.

Bagger: Jeg vil begynde, hvor den første ærede Ræder sluttede, nemlig med at takke den høitæredede Minister for Forelæggelsen af dette Lovforslag om Anlæg af en Bane fra Odense til Bogense. Det har glædet mig meget, at den ærede Minister, der har gennemført Loven af 16de Juni 1879 om Anlæg af et større Antal Baner i Sjælland og Fyn, og som besøden i denne Samling saar to andre Fernbaneløve, haade en jydsk og en fynsk, ikke er bleven staaende herved, men har fortsat paa den samme Vej, der saa heldig er begyndt, og har forelagt dette Lovforslag, som efter min Mening — og det er derom, jeg ønsker at udtale mig — stiller sig paa det rigtige, almindelige Standpunkt med Hensyn til den Maade, hvorpaa Baneanlæg af den Karakter skulle gennemføres. Jeg ser ikke rettere, end at der fra Thingets Side er Anledning til at slutte sig her til. Det vil vist erindres, hvorledes et Uvalg, der var nedsat her i Thinget i Samlingen 1876 — 77, endte med at afgive en Betænkning over